368R1017

23. 7. 68 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 175/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1017/68 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 19ης Ἰουλίου 1968

περί ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων ἀνταγωνισμοῦ στούς τομεῖς τῶν σιδηροδρομικῶν, ὁδικῶν καί ἐσωτερικῶν πλωτῶν μεταφορῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη :

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 75 καί 87,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς(2),

Ἐκτιμώντας :

ὅτι, δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 141 τοῦ Συμβουλίου περί μή ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 τοῦ Συμβουλίου στόν τομέα τῶν μεταφορῶν(3), ὁ κανονισμός ἀριθ. 17(4) δέν ἐφαρμόζεται στίς συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές στόν τομέα τῶν μεταφορῶν πού ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τόν καθορισμό τιμῶν καί ὅρων μεταφορᾶς, τόν περιορισμό ἤ τόν ἔλεγχο τῆς προσφορᾶς μεταφορῶν ἤ τήν κατανομή τῶν ἀγορῶν μεταφορῶν, οὔτε καί στίς περιπτώσεις δεσπόζουσας θέσεως ἐντός τῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 86 τῆς συνθήκης·

ὅτι ὅσον ἀφορᾶ τίς σιδηροδρομικές, ὁδικές καί ἐσωτερικές πλωτές μεταφορές ἡ ἐξαίρεση αὐτή ἰσχύει μέχρι τίς 30 Ἰουνίου 1968 δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 1002/67/ΕΟΚ(5)·

ὅτι ἡ θέσπιση κανόνων ἀνταγωνισμοῦ γιά τίς σιδηροδρομικές, ὁδικές καί ἐσωτερικές πλωτές μεταφορές ἀποτελεῖ ἕνα ἀπό τά στοιχεῖα τῆς κοινῆς πολιτικῆς τῶν μεταφορῶν, καθώς καί τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς·

ὅτι κατά τή θέσπιση κανόνων ἀνταγωνισμοῦ γιά τούς τομεῖς αὐτούς πρέπει νά λαμβάνεται ὑπόψη ἡ ἰδιομορφία τῶν μεταφορῶν·

ὅτι δεδομένου ὅτι οἱ κανόνες ἀνταγωνισμοῦ γιά τίς μεταφορές παρεκκλίνουν ἀπό τούς γενικούς κανόνες ἀνταγωνισμοῦ εἶναι ἀναγκαῖο νά παρέχεται ἡ δυνατότης στίς ἐπιχειρήσεις νά γνωρίζουν ποιά ρύθμιση ἐφαρμόζεται σέ κάθε περίπτωση·

ὅτι ἡ καθιέρωση ἑνός συστήματος κανόνων ἀνταγωνισμοῦ γιά τίς μεταφορές καθιστᾶ εὐκταῖο νά ὑπαχθοῦν σ' αὐτό κατά τό ἴδιο μέτρο ἡ ἀπό κοινοῦ χρηματοδότηση ἤ ἀπόκτηση μεταφορικοῦ ὑλικοῦ ἤ ἐξοπλισμοῦ γιά τήν ἀπό κοινοῦ ἐκμετάλλευση ἐκ μέρους ὁρισμένων ὁμίλων ἐπιχειρήσεων, καθώς καί οἱ δραστηριότητες ἐπιχειρήσεων πού παρέχουν βοηθητικές ὑπηρεσίες πού συνδέονται μέ τίς σιδηροδρομικές, ὁδικές καί τίς ἐσωτερικές πλωτές μεταφορές·

ὅτι γιά νά μήν ἐπηρεασθεῖ τό ἐμπόριο μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί νά μή νοθευθεῖ ὁ ἀνταγωνισμός στό ἐσωτερικό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς πρέπει νά ἀπαγορευθοῦν κατ' ἀρχήν, γιά τούς ἀνωτέρω τρεῖς τρόπους μεταφορᾶς, οἱ συμφωνίες μεταξύ ἐπιχειρήσεων, οἱ ἀποφάσεις ἑνώσεων ἐπιχειρήσεων καί οἱ ἐναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων, καθώς καί ἡ καταχρηστική ἐκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως μέσα στήν κοινή ἀγορά πού θά μποροῦσαν νά ὁδηγήσουν σέ τέτοια ἀποτελέσματα·

ὅτι ὁρισμένοι τύποι συμφωνιῶν, ἀποφάσεων καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν στόν τομέα τῶν μεταφορῶν πού ἔχουν σάν μόνο ἀντικείμενο καί ἀποτέλεσμα τήν ἐφαρμογή τεχνικῶν βελτιώσεων, ἤ τήν ἐπίτευξη τεχνικῆς συνεργασίας, δύνανται νά ἐξαιροῦνται ἀπό τήν ἀπαγόρευση τῶν συμπράξεων, δεδομένου ὅτι συμβάλλουν στή βελτίωση τῆς παραγωγικότητος· ὅτι βάσει τῆς ἐμπειρίας πού θά ἀποκτηθεῖ ἀπό τήν ἐφαρμογή αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ τό Συμβούλιο δύναται νά ὁδηγηθεῖ στήν τροποποίηση, μετά ἀπό πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ καταλόγου τῶν συμφωνιῶν αὐτοῦ τοῦ τύπου·

ὅτι γιά νά εὐνοηθεῖ ἡ βελτίωση τῆς σέ ὁρισμένες περιπτώσεις ὑπερβολικά διάσπαρτης δομῆς τοῦ ἐπαγγέλματος στούς τομεῖς τῶν ὁδικῶν καί ἐσωτερικῶν πλωτῶν μεταφορῶν, πρέπει ὁμοίως νά ἐξαιροῦνται ἀπό τήν ἀπαγόρευση τῶν συμπράξεων οἱ συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἀποβλέπουν στή δημιουργία καί λειτουργία ὁμίλων ἐπιχειρήσεων στούς δύο αὐτούς τομεῖς μεταφορᾶς πού ἔχουν σάν ἀντικείμενο τήν ἄσκηση μεταφορικῶν δραστηριοτήτων, περιλαμβανομένης καί τῆς ἀπό κοινοῦ χρηματοδοτήσεως ἤ ἀποκτήσεως μεταφορικοῦ ὑλικοῦ ἤ προμηθειῶν γιά ἀπό κοινοῦ ἐκμετάλλευση· ὅτι αὐτή

(1) ΕΕ ἀριθ. 205 τῆς 11. 12. 1964, σ. 3505/64.
(2) ΕΕ ἀριθ. 103 τῆς 12. 6. 1965, σ. 1792/65.
(3) ΕΕ ἀριθ. 124 τῆς 28. 11. 1962, σ. 2751/62.
(4) ΕΕ ἀριθ. 13 τῆς 21. 2. 1962, σ. 204/62.
(5) ΕΕ ἀριθ. 306 τῆς 16. 12. 1967, σ. 1.

ἡ ἐξαίρεση γενικοῦ χαρακτῆρος δύναται νά παραχωρεῖται μόνο ὑπό τόν ὅρο ὅτι ἡ συνολική μεταφορική ἱκανότης ἑνός ὁμίλου ἐπιχειρήσεων δέν ὑπερβαίνει ὁρισμένο ἀνώτατο ὅριο καί ὅτι ἡ ἀτομική μεταφορική ἱκανότης τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἀνήκουν στόν ὅμιλο δέν ὑπερβαίνει ὁρισμένα ὅρια καθορισμένα ἔτσι ὥστε καμία ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις αὐτές νά δύναται νά κατέχει δεσπόζουσα θέση μέσα στόν ὅμιλο· ὅτι ἡ Ἐπιτροπή πρέπει πάντως νά ἔχει τή δυνατότητα νά ἐπεμβαίνει, ἄν σέ συγκεκριμένη περίπτωση τέτοιες συμφωνίες θά εἶχαν ἀποτελέσματα ἀσυμβίβαστα μέ τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται γιά νά δύναται νά θεωρεῖται νόνιμη μιά σύμπραξη καί θά ἀποτελοῦσαν κατάχρηση τῆς ἐξαιρέσεως· ὅτι τό γεγονός πάντως ὅτι ἕνας ὅμιλος διαθέτει συνολική μεταφορική ἱκανότητα ἀνώτερη ἀπό τό καθορισμένο ἀνώτατο ὅριο, ἤ δέν δύναται νά ἐπωφεληθεῖ ἀπό τή γενικοῦ χαρακτῆρος ἐξαίρεση λόγω τῆς ἀτομικῆς μεταφορικῆς ἱκανότητος τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἀνήκουν στόν ὅμιλο, δέν ἐμποδίζει αὐτό τόν ὅμιλο ἐπιχειρήσεων νά ἐφαρμόζει μιά νόμιμη συμφωνία, ἀπόφαση ἤ ἐναρμονισμένη πρακτική κατά τό μέτρο πού ἀνταποκρίνεται στίς προϋποθέσεις πού ἀπαιτοῦνται γιά τό σκοπό αὐτόν ἀπό τόν παρόντα κανονισμό·

ὅτι, ὅταν μιά συμφωνία, ἀπόφαση ἤ ἐναρμονισμένη πρακτική συμβάλλει στό νά βελτιωθεῖ ἡ ποιότητα τῶν μεταφορικῶν ὑπηρεσιῶν, ἤ στό νά προωθηθεῖ στίς ἀγορές πού ὑφίστανται σοβαρές περιοδικές διακυμάνσεις τῆς προσφορᾶς καί τῆς ζητήσεως, μεγαλύτερη συνέχεια καί σταθερότητα στήν ἱκανοποίηση τῶν μεταφορικῶν ἀναγκῶν, ἤ στό νά αὐξηθεῖ ἡ παραγωγικότης τῶν ἐπιχειρήσεων ἤ στό νά προαχθεῖ περισσότερο ἡ τεχνολογική ἤ οἰκονομική ἀνάπτυξη, πρέπει νά εἶναι δυνατόν νά κηρύσσεται ἀνεφάρμοστη ἡ ἀπαγόρευση, πάντοτε ὅμως ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι ἡ συμφωνία, ἀπόφαση ἤ ἐναρμονισμένη πρακτική λαμβάνει εὐλόγως ὑπόψη της τά συμφέροντα τῶν χρησιμοποιούντων τίς μεταφορές, δέν ἐπιβάλλει στίς ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις περιορισμούς πού δέν εἶναι ἀπαραίτητοι γιά τήν ἐπίτευξη τῶν προαναφερθέντων στόχων καί δέν παρέχει στίς ἐπιχειρήσεις αὐτές τή δυνατότητα νά καταργήσουν τόν ἀνταγωνισμό σέ σημαντικό τμῆμα τῆς σχετικῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν, λαμβανομένου ὁμοίως ὑπόψη τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐναλλακτικῶν τρόπων μεταφορᾶς·

ὅτι, μέχρις ὅτου τό Συμβούλιο στό πλαίσιο τῆς κοινῆς πολιτικῆς τῶν μεταφορῶν λάβει τά κατάλληλα μέτρα γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς σταθερότητος στήν ἀγορά μεταφορῶν καί ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι θά διαπιστώσει κατάσταση κρίσεως, συντρέχει λόγος νά ἐπιτρέπονται στήν ἐν λόγω ἀγορά οἱ συμφωνίες πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά νά μειωθοῦν οἱ διαταραχές πού ἀπορρέουν ἀπό τή δομή τῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν·

ὅτι πρέπει στόν τομέα τῶν σιδηροδρομικῶν, ὁδικῶν καί ἐσωτερικῶν πλωτῶν μεταφορῶν, τά Κράτη μέλη νά μή θεσπίζουν οὔτε νά διατηροῦν ἐν ἰσχύ μέτρα ἀντίθετα πρός τόν παρόντα κανονισμό σχετικά μέ τίς δημόσιες ἐπιχειρήσεις καί τίς ἐπιχειρήσεις στίς ὁποῖες χορηγοῦν εἰδικά ἤ ἀποκλειστικά δικαιώματα· ὅτι εἶναι ἐπίσης σκόπιμο οἱ ἐπιχειρήσεις πού εἶναι ἐπιφορτισμένες μέ τή διαχείριση ὑπηρεσιῶν γενικοῦ οἰκονομικοῦ συμφέροντος νά ὑπάγονται στίς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ κατά τό μέτρο πού ἡ ἐφαρμογή τους δέν ἐμποδίζει, νομικά ἤ πραγματικά, τήν ἐκπλήρωση τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς πού τούς ἔχει ἀνατεθεῖ, ὑπό τήν προϋπόθεση ὅμως ὅτι δέν θά ἐπηρεάζεται ἐκ τούτου ἡ ἀνάπτυξη τῶν συναλλαγῶν σέ σημεῖο πού νά θίγεται τό συμφέρον τῆς Κοινότητος· ὅτι ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά ἔχει τή δυνατότητα νά ἐλέγχει τήν ἐφαρμογή τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, καί πρός τό σκοπό αὐτό νά ἀπευθύνει τίς κατάλληλες ὁδηγίες ἤ ἀποφάσεις στά Κράτη μέλη·

ὅτι πρέπει νά καθορισθοῦν οἱ τρόποι ἐφαρμογῆς τῶν βασικῶν κανόνων πού τίθενται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό, ἔτσι ὥστε ἀφενός νά ἐξασφαλίζουν τήν ἀποτελεσματική ἐπίβλεψη ἁπλουστεύοντας κατά τό μέτρο τοῦ δυνατοῦ τό διοικητικό καί ἀφετέρου νά ἀνταποκρίνονται στίς ἀνάγκες τῶν ἐπιχειρήσεων γιά ἀσφάλεια δικαίου·

ὅτι κατά πρῶτο λόγο ἐναπόκειται στίς ἐπιχειρήσεις νά ἐκτιμήσουν ἄν στίς συμφωνίες, ἀποφάσεις ἤ ἐναρμονισμένες πρακτικές τους πρωταρχικός στόχος εἶναι ὁ περιορισμός τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἤ τά οἰκονομικά ὀφέλη πού δικαιολογοῦν αὐτόν τόν περιορισμό, καί ἑπομένως νά κρίνουν μέ δική τους εὐθύνη τόν νόμιμο ἤ παράνομο χαρακτήρα αὐτῶν τῶν συμφωνιῶν, ἀποφάσεων ἤ ἐναρμονισμένων πρακτικῶν·

ὅτι πρέπει ἑπομένως νά ἐπιτραπεῖ στίς ἐπιχειρήσεις νά συνάπτουν καί νά ἐφαρμόζουν συμφωνίες χωρίς νά εἶναι ὑποχρεωμένες νά τίς κοινοποιοῦν, ἐκθέτοντας αὐτές κατ' αὐτόν τόν τρόπο στόν κίνδυνο ἀναδρομικῆς ἀκυρότητος στήν περίπτωση πού οἱ συμφωνίες αὐτές θά ἐξετάζονταν ἀπό τήν Ἐπιτροπή μετά ἀπό καταγγελία ἤ μέ αὐτεπάγγελτη ἐπέμβασή της, μέ τήν ἐπιφύλαξη ἐντούτοις τῆς δυνατότητος νά κηρύσσονται οἱ συμφωνίες αὐτές νόμιμες ἀναδρομικά στήν περίπτωση πού θά ὑποβάλλονταν σέ μιά τέτοια ἐκ τῶν ὑστέρων ἐξέταση·

ὅτι πάντως οἱ ἐπιχειρήσεις δύνανται σέ ὁρισμένες περιπτώσεις νά ἐπιθυμοῦν τή συνδρομή τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν γιά νά βεβαιωθοῦν ὅτι οἱ συμφωνίες, ἀποφάσεις ἤ ἐναρμονισμένες πρακτικές τους εἶναι σύμφωνες μέ τίς ἰσχύουσες διατάξεις· ὅτι πρέπει γι' αὐτόν τό σκοπό νά τεθεῖ στή διάθεση τῶν ἐπιχειρήσεων διαδικασία βασιζόμενη στήν ὑποβολή αἰτήσεων στήν Ἐπιτροπή, περίληψη τῶν ὁποίων θά δημοσιεύεται στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*, ὥστε οἱ ἐνδιαφερόμενοι τρίτοι νά δύνανται νά γνωστοποιοῦν τίς παρατηρήσεις τους γιά κάθε συγκεκριμένη συμφωνία· ὅτι ἐλλείψει προσφυγῶν ἐκ μέρους τῶν Κρατῶν μελῶν ἤ ἐνδιαφερομένων τρίτων, καί ἄν ἡ Ἐπιτροπή δέν γνωστοποιεῖ ἐντός ὁρισμένης προθεσμίας στίς ἐπιχειρήσεις πού ὑπέβαλαν τήν αἴτηση ὅτι ὑπάρχουν σοβαρές ἀμφιβολίες ὡς πρός τή νομιμότητα τῆς ἐν λόγω συμφωνίας, πρέπει ἡ συμφωνία νά θεωρεῖται ὅτι ἐξαιρεῖται ἀπό τήν ἀπαγόρευση γιά τήν προηγουμένη περίοδο καί γιά τήν περίοδο τῶν τριῶν ἑπομένων ἐτῶν·

ὅτι λόγω τοῦ ἐξαιρετικοῦ χαρακτῆρος τῶν συμφωνιῶν πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά νά μειωθοῦν οἱ διαταραχές πού ὀφείλονται στή διάρθρωση τῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν, σέ περίπτωση πού τό Συμβούλιο διαπιστώσει ὅτι ὑπάρχει κρίση, πρέπει οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἐπιθυμοῦν νά τούς ἐπιτραπεῖ ἡ σύναψη τέτοιων συμφωνιῶν νά ὑποβληθοῦν στήν ὑποχρέωση κοινοποιήσεώς τους στήν Ἐπιτροπή· ὅτι πρέπει ἡ ἔγκριση τῆς Ἐπιτροπῆς νά ἀρχίζει νά ἰσχύει ἀπό τήν ἡμε-

ρομηνία χορηγήσεώς της· ὅτι ἡ ἰσχύς μιᾶς τέτοιας ἐγκρίσεως πρέπει νά μήν ὑπερβαίνει τά τρία ἔτη ἀπό τή στιγμή πού τό Συμβούλιο διεπίστωσε ὅτι ὑπάρχει κρίση, καί ἡ ἀνανέωση τῆς ἀποφάσεως νά ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἐκ νέου διαπίστωση ἀπό τό Συμβούλιο ὅτι ὑπάρχει κρίση· ὅτι πάντως ἡ ἔγκριση πρέπει νά παύει νά ἰσχύει τό ἀργότερο ἕξι μῆνες ἀφότου τό Συμβούλιο θέσει σέ ἐφαρμογή τά κατάλληλα μέτρα γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς σταθερότητος τῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν τήν ὁποία ἀφορᾶ ἡ συμφωνία·

ὅτι γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἐνιαία ἐφαρμογή στήν κοινή ἀγορά τῶν κανόνων ἀνταγωνισμοῦ γιά τίς μεταφορές, εἶναι ἀναγκαῖο νά καθορισθοῦν οἱ κανόνες σύμφωνα μέ τούς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπή θά δύναται σέ στενή καί συνεχῆ ἐπαφή μέ τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν νά λαμβάνει τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τήν ἐφαρμογή αὐτῶν τῶν κανόνων ἀνταγωνισμοῦ·

ὅτι γιά τό σκοπό αὐτόν ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά ἔχει τή συνδρομή τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τῶν Κρατῶν μελῶν καί ἐπιπλέον νά ἔχει τήν ἐξουσία, σέ ὅλη τήν ἔκταση τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, νά ζητᾶ πληροφορίες καί νά προβαίνει σέ ἐλέγχους πού εἶναι ἀναγκαῖοι γιά νά διαπιστωθοῦν οἱ συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἀπαγορεύονται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό, καθώς καί ἡ καταχρηστική ἐκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως πού ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό·

ὅτι ἄν κατά τήν ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ σέ συγκεκριμένη περίπτωση τίθενται κατά τή γνώμη Κράτους μέλους θέματα ἀρχῆς περί τῆς κοινῆς πολιτικῆς τῶν μεταφορῶν, εἶναι σκόπιμο νά δύναται τό Συμβούλιο νά ἐξετάζει αὐτά τά θέματα ἀρχῆς· ὅτι πρέπει νά εἶναι δυνατόν νά ὑποβάλλονται στό Συμβούλιο ὅλα τά θέματα γενικοῦ χαρακτῆρος πού τίθενται ἀπό τήν ἐφαρμογή τῆς πολιτικῆς ἀνταγωνισμοῦ στόν τομέα τῶν μεταφορῶν· ὅτι πρέπει νά προβλεφθεῖ διαδικασία πού νά διασφαλίζει ὅτι ἡ ἀπόφαση γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ σέ συγκεκριμένη περίπτωση θά λαμβάνεται ἀπό τήν Ἐπιτροπή μόνο ἀφοῦ ἐξετασθοῦν ἀπό τό Συμβούλιο τά θέματα ἀρχῆς καί ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ κατευθύνσεις πού θά τεθοῦν ἀπό αὐτό·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, γιά νά ἐκπληρώσει τήν ἀποστολή της ἡ ὁποία συνίσταται στή μέριμνα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, πρέπει νά δύναται νά ἀπευθύνει στίς ἐπιχειρήσεις ἤ στίς ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων συστάσεις καί ἀποφάσεις οἱ ὁποῖες θά ἀποβλέπουν στήν παύση τῶν παραβάσεων τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ πού ἀπαγορεύει ὁρισμένες συμφωνίες, ἀποφάσεις ἤ πρακτικές·

ὅτι πρέπει ἡ τήρηση τῶν ἀπαγορεύσεων πού ὁρίζει ὁ κανονισμός καί ἡ ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεων οἱ ὁποῖες ἐπιβάλλονται στίς ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων κατ' ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ νά δύνανται νά ἐξασφαλισθοῦν μέ τήν ἐπιβολή προστίμων καί χρηματικῶν ποινῶν·

ὅτι πρέπει νά ἐξασφαλισθεῖ τό δικαίωμα ἀκροάσεως ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπειχειρήσεων, ἡ δυνατότης ὑποβολῆς ἐκ τῶν προτέρων τῶν παρατηρήσεων τρίτων τῶν ὁποίων τά συμφέρονται δυνατόν νά θιγοῦν ἀπό μιά ἀπόφαση, καθώς καί ἡ εὐρεία δημοσιότης τῶν ἀποφάσεων·

ὅτι πρέπει νά χορηγηθεῖ στό Δικαστήριο, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 172 τῆς συνθήκης, πλήρης δικαιοδοσία σχετικά μέ τίς ἀποφάσεις μέ τίς ὁποῖες ἐπιβάλλονται πρόστιμα ἤ χρηματικές ποινές·

ὅτι συντρέχει λόγος νά ἀναβληθεῖ γιά ἕξι μῆνες ἡ ἔναρξη ἰσχύος τῆς ἀπαγορεύσεως πού ἐπιβάλλεται ἀπό τόν κανονισμό σχετικά μέ τίς συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἰσχύουν κατά τήν ἡμερομηνία τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*, ὥστε νά διευκολυνθεῖ ἡ προσαρμογή τῶν ἐπιχειρήσεων στίς διατάξεις του·

ὅτι θά πρέπει, μετά ἀπό συζητήσεις μέ τά τρίτα Κράτη πού ἔχουν ὑπογράψει τήν ἀναθεωρημένη σύμβαση γιά τή ναυσιπλοΐα στό Ρῆνο καί σέ εὔλογη προθεσμία ἀπό τή λήξη τῶν συζητήσεων αὐτῶν, τό σύνολο τοῦ κανονισμοῦ νά ὑποστεῖ τίς προσαρμογές πού θά ἀπεδεικνύοντο ἀναγκαῖες λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ὑποχρεώσεων πού ἀπορρέουν ἀπό τήν ἀναθεωρημένη σύμβαση γιά τή ναυσιπλοΐα στό Ρῆνο·

ὅτι πρέπει νά γίνουν στόν κανονισμό οἱ ἀναγκαῖες τροποποιήσεις μέ βάση τήν ἐμπερία πού θά ἀποκτηθεῖ σέ διάστημα τριῶν ἐτῶν· ὅτι πρέπει ἰδίως νά ἐξετασθεῖ ἄν, λαμβανομένης ὑπόψη τῆς τότε ἀναπτύξεως τῆς κοινῆς πολιτικῆς τῶν μεταφορῶν, πρέπει νά ἐπεκταθεῖ ἡ ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ στίς συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές καθώς καί στήν καταχρηστική ἐκμετάλλευση τῆς δεσπόζουσας θέσεως πού δέν ἐπηρεάζουν τό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ :

Ἄρθρο 1

Βασική ἀρχή

Στόν τομέα τῶν σιδηροδρομικῶν, ὁδικῶν καί ἐσωτερικῶν πλωτῶν μεταφορῶν οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται στίς συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἔχουν ὡς ἀντικείμενο ἤ ὡς ἀποτέλεσμα τόν καθορισμό τιμῶν καί δρων μεταφορᾶς, τόν περιορισμό ἤ τόν ἔλεγχο τῆς προσφορᾶς μεταφορῶν, τήν κατανομή τῶν ἀγορῶν μεταφορῶν, τήν ἐφαρμογή τεχνικῶν βελτιώσεων ἤ τήν τεχνική συνεργασία, τήν ἀπό κοινοῦ χρηματοδότηση ἤ ἀπόκτηση μεταφορικοῦ ὑλικοῦ ἤ ἐξοπλισμοῦ πού συνδέεται ἄμεσα μέ τήν παροχή μεταφορικῶν ὑπηρεσιῶν κατά τό μέτρο πού εἶναι ἀναγκαία γιά τήν ἀπό κοινοῦ ἐκμετάλλευση ἐκ μέρους ὁμίλου ἐπιχειρήσεων ὁδικῶν ἤ ἐσωτερικῶν πλωτῶν μεταφορῶν, ὅπως ὁρίζεται στό ἄρθρο 4, καθώς καί στίς περιπτώσεις δεσπόζουσας θέσεως στήν ἀγορά μεταφορῶν. Οἱ διατάξεις αὐτές ἐφαρμόζονται ἐξίσου στίς δραστηριότητες τῶν ἐπιχειρήσεων πού παρέχουν βοηθητικές μεταφορικές ὑπηρεσίες καί πού ἔχουν τό ἴδιο ἀντικείμενο ἤ τά ἴδια ἀποτελέσματα μέ αὐτά πού προβλέπονται ἀνωτέρω.

Ἄρθρο 2

Ἀπαγόρευση συμπράξεων

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων πού προβλέπονται στά ἄρθρα 3 ἕως 6, εἶναι ἀσυμβίβαστες μέ τήν κοινή ἀγορά καί ἀπαγορεύονται, χωρίς νά εἶναι ἀναγκαία ἡ ἔκδοση προηγουμένης ἀποφάσεως γιά τό σκοπό αὐτό, ὅλες οἱ συμφωνίες μεταξύ ἐπιχειρήσεων, ὅλες οἱ ἀποφάσεις ἑνώσεων ἐπιχειρήσεων καί κάθε ἐναρμονισμένη πρακτική πού δύνανται νά ἐπηρεάσουν τό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν καί πού ἔχουν ὡς ἀντικείμενο ἤ ἀποτέλεσμα τήν παρεμπόδιση, τόν περιορισμό ἤ τή νόθευση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, καί ἰδίως ἐκεῖνες οἱ ὁποῖες συνίστανται :

α) στόν ἄμεσο ἤ ἔμμεσο καθορισμό τιμῶν καί ὅρων μεταφορᾶς ἤ ἄλλων ὅρων συναλλαγῆς·

β) στόν περιορισμό ἤ στόν ἔλεγχο τῆς προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν μεταφορῶν, τῶν ἀγορῶν τῆς τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως ἤ τῶν ἐπενδύσεων·

γ) στήν κατανομή τῶν ἀγορῶν μεταφορῶν·

δ) στήν ἐφαρμογή ἀνίσων ὅρων ἐπί ἰσοδυνάμων παροχῶν ἔναντι τῶν ἐμπορικῶς συναλλασσομένων μέ ἀποτέλεσμα νά περιέχονται αὐτοί σέ μειονεκτική θέση κατά τόν ἀνταγωνισμό·

ε) στήν ἐξάρτηση τῆς συνάψεως συμβάσεων ἀπό τήν ἀποδοχή ἐκ μέρους τῶν συναλλασσομένων προσθέτων παροχῶν πού ἐκ φύσεως ἤ σύμφωνα μέ τίς ἐμπορικές συνήθειες δέν ἔχουν σχέση μέ τήν παροχή μεταφορικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρο 3

Νόμιμη ἐξαίρεση γιά τίς τεχνικές συμφωνίες

1. Ἡ ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 2 δέν ἐφαρμόζεται στίς συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἔχουν ὡς μόνο ἀντικείμενο καί ἀποτέλεσμα τήν ἐφαρμογή τεχνικῶν βελτιώσεων ἤ τήν τεχνική συνεργασία μέσω :

α) τῆς ὁμοιόμορφης ἐφαρμογῆς κανόνων καί τύπων γιά τό ὑλικό, τόν μεταφορικό ἐξοπλισμό, τά μεταφορικά μέσα καί τίς μόνιμες ἐγκαταστάσεις·

β) τῆς ἀπό κοινοῦ ἀνταλλαγῆς ἤ χρησιμοποιήσεως γιά τήν ἐκμετάλλευση τῶν μεταφορῶν, τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ὑλικοῦ, τῶν μεταφορικῶν μέσων καί τῶν μονίμων ἐγκαταστάσεων·

γ) τῆς ὀργανώσεως καί τῆς ἐκτελέσεως διαδοχικῶν, συμπληρωματικῶν, ἐναλλακτικῶν ἤ συνδυασμένων μεταφορῶν καθώς καί μέσω τοῦ καθορισμοῦ καί τῆς ἐφαρμογῆς συνολικῶν τιμῶν καί ὅρων γιά τίς μεταφορές αὐτές, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν τιμῶν ἀνταγωνισμοῦ·

δ) τῆς ἐκτελέσεως τῶν μεταφορῶν μέ ἕνα μόνο τρόπο μεταφορᾶς, μέ τά ὀρθολογικότερα δρομολόγια ἀπό ἀπόψεως ἐκμεταλλεύσεως·

ε) τοῦ συντονισμοῦ τῶν ὡραρίων τῶν μεταφορῶν σέ διαδοχικά δρομολόγια·

στ) τῆς συγκεντρώσεως μεμονωμένων ἀποστολῶν·

ζ) τῆς θεσπίσεως ὁμοιομόρφων κανόνων σχετικά μέ τή δομή καί τούς ὅρους ἐφαρμογῆς τῶν τιμολογίων μεταφορᾶς, ἐφόσον οἱ κανόνες αὐτοί δέν καθορίζουν τίς τιμές καί τούς ὅρους μεταφορᾶς.

2. Ἡ Ἐπιτροπή θά ὑποβάλλει, κατά τίς περιστάσεις, στό Συμβούλιο προτάσεις γιά ἐπέκταση ἤ τόν περιορισμό τοῦ καταλόγου τῆς παραγράφου 1.

Ἄρθρο 4

Ἐξαίρεση γιά τούς ὁμίλους μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων

1. Οἱ συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 ἐξαιροῦνται ἀπό τήν ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ὅταν ἔχουν ὡς ἀντικείμενο :

— τή σύσταση καί λειτουργία ὁμίλων ἐπιχειρήσεων ὁδικῶν ἤ ἐσωτερικῶν πλωτῶν μεταφορῶν γιά τήν ἄσκηση μεταφορικῶν δραστηριοτήτων,

— τήν ἀπό κοινοῦ χρηματοδότηση ἤ ἀπόκτηση μεταφορικοῦ ὑλικοῦ ἤ προμηθειῶν πού συνδέονται ἄμεσα μέ τήν παροχή μεταφορικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφόσον εἶναι ἀπαραίτητες γιά τήν ἀπό κοινοῦ ἐκμετάλλευση τῶν μεταφορῶν ἀπό τούς ὁμίλους αὐτούς,

καί ἐφόσον ἡ συνολική μεταφορική ἱκανότης τοῦ ὁμίλου δέν ὑπερβαίνει :

— τούς 10 000 τόννους γιά τίς ὁδικές μεταφορές,

— τούς 500 000 τόννους γιά τίς ἐσωτερικές πλωτές μεταφορές.

Ἡ ἀτομική ἱκανότης κάθε ἐπιχειρήσεως πού ἀνήκει στήν ὁμάδα δέν δύναται νά ὑπερβαίνει τούς 1 000 τόννους γιά τίς ὁδικές μεταφορές ἤ τούς 50 000 τόννους γιά τίς ἐσωτερικές πλωτές μεταφορές.

2. Ἂν ἡ ἐφαρμογή τῶν συμφωνιῶν, ἀποφάσεων ἤ ἐναρμονισμένων πρακτικῶν πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 ἐπιφέρει σέ ὁρισμένες περιπτώσεις ἀποτελέσματα ἀσυμβίβαστα μέ τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 5 καί πού συνιστοῦν κατάχρηση τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ ἄρθρου 2, οἱ ἐπιχειρήσεις καί οἱ ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων δύναται νά ὑποχρεωθοῦν νά θέσουν τέρμα σ' αὐτά τά ἀποτελέσματα.

Ἄρθρο 5

Μή ἐφαρμογή τῆς ἀπαγορεύσεως

Ἡ ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 2 δύναται νά κηρυχθεῖ ἀνεφάρμοστη μέ ἀναδρομική ἰσχύ :

— γιά κάθε συμφωνία ἤ κατηγορία συμφωνιῶν μεταξύ ἐπιχειρήσεων,

— γιά κάθε ἀπόφαση ἤ κατηγορία ἀποφάσεων ἑνώσεων ἐπιχειρήσεων,

— γιά κάθε ἐναρμονισμένη πρακτική ἤ κατηγορία ἐναρμονισμένων πρακτικῶν,

ἡ ὁποία συμβάλλει :

— στή βελτίωση τῆς ποιότητος τῶν μεταφορικῶν ὑπηρεσιῶν, ἤ

— στήν προαγωγή, στίς ἀγορές πού ὑφίστανται σοβαρές περιοδικές διακυμάνσεις τῆς προσφορᾶς καί τῆς ζητήσεως, μεγαλύτερης συνεχείας καί σταθερότητος στήν ἱκανοποίηση τῶν μεταφορικῶν ἀναγκῶν, ἤ

— στήν αὔξηση τῆς παραγωγικότητος τῶν ἐπιχειρήσεων, ἤ

— στήν προώθηση τῆς τεχνικῆς ἤ οἰκονομικῆς προόδου, λαμβάνοντας εὐλόγως ὑπόψη τά συμφέροντα τῶν χρησιμοποιούντων τίς μεταφορές, καί ἡ ὁποία :

α) δέν ἐπιβάλλει στίς ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις μεταφορῶν περιορισμούς μή ἀπαραίτητους γιά τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων αὐτῶν, καί

β) δέν παρέχει στίς ἐπιχειρήσεις τή δυνατότητα νά καταργήσουν τόν ἀνταγωνισμό σέ σημαντικό τμῆμα τῆς σχετικῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν.

Ἄρθρο 6

Συμφωνίες πού ἀποβλέπουν στή μείωση τῶν διαταραχῶν πού ἀπορρέουν ἀπό τή δομή τῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν

1. Μέχρις ὅτου τό Συμβούλιο, στό πλαίσιο τῆς κοινῆς πολιτικῆς ἐπί τῶν μεταφορῶν, λάβει τά κατάλληλα μέτρα γιά νά ἐξασφαλίσει τή σταθερότητα στήν ἀγορά μεταφορῶν, ἡ ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 2 δύναται νά κηρυχθεῖ ἀνεφάρμοστη γιά τίς συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού δύνανται νά μειώσουν τίς διαταραχές τῆς ἐν λόγω ἀγορᾶς.

2. Ἀπόφαση περί μή ἐφαρμογῆς τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἄρθρου 2, λαμβανόμενη σύμφωνα μέ τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 14, δύναται νά ἐκδοθεῖ μόνο ἀφοῦ τό Συμβούλιο, ἀποφασίζοντας εἴτε μέ εἰδική πλειοψηφία εἴτε ὁμόφωνα ὅταν Κράτος μέλος κρίνει ὅτι πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 75 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης, διαπιστώσει, βάσει ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ὑπάρχει κρίση σέ ὁλόκληρη ἤ σέ μέρος τῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν.

3. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2, ἡ ἀπόφαση περί μή ἐφαρμογῆς τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἄρθρου 2 ἐκδίδεται μόνο ὅταν :

α) οἱ συμφωνίες, ἀποφάσεις ἤ ἐναρμονισμένες πρακτικές δέν ἐπιβάλλουν στίς ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις περιορισμούς πού δέν εἶναι ἀπαραίτητοι γιά τή μείωση τῶν διαταραχῶν· καί

β) δέν παρέχουν στίς ἐπιχειρήσεις αὐτές τή δυνατότητα νά καταργήσουν τόν ἀνταγωνισμό σέ σημαντικό τμῆμα τῆς σχετικῆς ἀγορᾶς μεταφορῶν.

Ἄρθρο 7

Ἀκυρότης τῶν συμφωνιῶν καί ἀποφάσεων

Οἱ συμφωνίες ἤ ἀποφάσεις πού ἀπαγορεύονται δυνάμει τῶν προηγουμένων διατάξεων εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρες.

Ἄρθρο 8

Ἀπαγόρευση τῆς καταχρηστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς δεσπόζουσας θέσεως

Εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν κοινή ἀγορά, καί ἀπαγορεύεται κατά τό μέτρο πού δύναται νά ἐπηρεάσει τό ἐμπόριο μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν, ἡ καταχρηστική ἐκμετάλλευση ἀπό μία ἤ περισσότερες ἐπιχειρήσεις τῆς δεσπόζουσας θέσεώς τους μέσα στήν κοινή ἀγορά ἤ σέ σημαντικό τμῆμα της.

Ἡ καταχρηστική αὐτή πρακτική δύναται νά συνίσταται ἰδίως :

α) στήν ἄμεση ἤ ἔμμεση ἐπιβολή μέ δικαίων τιμῶν ἤ ὅρων μεταφορᾶς·

β) στόν περιορισμό τῆς προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν μεταφορᾶς, τῶν ἀγορῶν ἤ τῆς τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως ἐπί ζημία τῶν καταναλωτῶν·

γ) στήν ἐφαρμογή ἀνίσων ὅρων ἐπί ἰσοδυνάμων παροχῶν ἔναντι τῶν ἐμπορικῶς συναλλασσομένων, μέ ἀποτέλεσμα νά περιέχονται αὐτοί σέ μειονεκτική θέση κατά τόν ἀνταγωνισμό·

δ) στήν ἐξάρτηση τῆς συνάψεως συμβάσεων ἀπό τήν ἀποδοχή ἐκ μέρους τῶν συναλλασσομένων προσθέτων παροχῶν πού ἐκ φύσεως ἤ σύμφωνα μέ τίς ἐμπορικές συνήθειες δέν ἔχουν σχέση μέ τήν παροχή μεταφορικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρο 9

Δημόσιες ἐπιχειρήσεις

1. Στόν τομέα τῶν μεταφορῶν τά Κράτη, ὅσον ἀφορᾶ τίς δημόσιες ἐπιχειρήσεις καί τίς ἐπιχειρήσεις στίς ὁποῖες χορηγοῦν εἰδικά ἤ ἀποκλειστικά δικαιώματα, δέν λαμβάνουν οὔτε διατηροῦν μέτρα ἀντίθετα πρός τίς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων.

2. Οἱ ἐπιχειρήσεις πού εἶναι ἐπιφορτισμένες μέ τή διαχείριση ὑπηρεσιῶν γενικοῦ οἰκονομικοῦ συμφέροντος ὑπάγονται στίς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, κατά τό μέτρο πού ἡ ἐφαρμογή τῶν κανόνων αὐτῶν δέν ἐμποδίζει νομικά ἤ πραγματικά τήν ἐκπλήρωση τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς πού τούς ἔχει ἀνατεθεῖ. Ἡ ἀνάπτυξη τῶν συναλλαγῶν δέν πρέπει νά ἐπηρεάζεται σέ σημεῖο πού νά θίγεται τό συμφέρον τῆς Κοινότητος.

3. Ἡ Ἐπιτροπή ἐλέγχει τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καί ἀπευθύνει, ὅταν εἶναι ἀναγκαῖο, τίς κατάλληλες ὁδηγίες ἤ ἀποφάσεις στά Κράτη μέλη.

Ἄρθρο 10

Διαδικασίες αὐτεπάγγελτες ἢ κατόπιν καταγγελίας

Ἡ Ἐπιτροπή κινεῖ τίς διαδικασίες γιά τήν παύση παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 ἢ τοῦ ἄρθρου 8, καθώς καί τή διαδικασία γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2, κατόπιν καταγγελίας ἢ αὐταπαγγέλτως.

Νομιμοποιοῦνται νά προβοῦν σέ καταγγελία :

α) τά Κράτη μέλη·

β) τά πρόσωπα ἢ ἑνώσεις προσώπων πού ἐπικαλοῦνται ἔννομο συμφέρον.

Ἄρθρο 11

Ἀποτελέσματα τῶν αὐταπαγγέλτων ἢ κατόπιν καταγγελίας διαδικασιῶν

1. Ἂν ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώσει παράβαση τοῦ ἄρθρου 2 ἢ τοῦ ἄρθρου 8, δύναται νά ὑποχρεώσει μέ ἀπόφασή της τίς ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις ἢ ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων νά παύσουν τή διαπιστωθείσα παράβαση.

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἡ Ἐπιτροπή δύναται πρίν λάβει τήν ἀπόφαση πού ἀναφέρεται στό προηγούμενο ἐδάφιο νά ἀπευθύνει στίς ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις ἢ ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων συστάσεις γιά τήν παύση τῆς παραβάσεως.

2. Ἡ παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται ἐπίσης στήν περίπτωση τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2.

3. Ἂν ἡ Ἐπιτροπή καταλήξει στό συμπέρασμα, βάσει τῶν στοιχείων πού γνωρίζει, ὅτι δέν συντρέχει λόγος νά ἐπέμβει σέ μιά συμφωνία, ἀπόφαση ἢ πρακτική βάσει τοῦ ἄρθρου 2, τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2 ἢ τοῦ ἄρθρου 8, ἐκδίδει ἀπόφαση πού ἀπορίπτει τήν καταγγελία σάν ἀβάσιμη, ἂν ἡ διαδικασία εἶχε κινηθεῖ κατόπιν καταγγελίας.

4. Ἂν ἡ Ἐπιτροπή καταλήξει στό συμπέρασμα μετά ἀπό διαδικασία πού κινήθηκε κατόπιν καταγγελίας ἢ αὐταπαγγέλτως ὅτι συμφωνία, ἀπόφαση ἢ ἐναρμονισμένη πρακτική πληροῖ τούς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 καί τοῦ ἄρθρου 5, ἐκδίδει ἀπόφαση περί ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5. Ἡ ἀπόφαση ὁρίζει τήν ἡμερομηνία ἀπό τήν ὁποία ἀρχίζει νά ἰσχύει. Αὐτή ἡ ἡμερομηνία δύναται νά εἶναι προγενέστερη τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 12

Ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 5-Διαδικασία ἀντιρρήσεων

1. Οἱ ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων πού ἐπιθυμοῦν νά ἐπικαλεσθοῦν τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 γιά τίς συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 καί στίς ὁποῖες συμμετέχουν δύνανται νά ὑποβάλλουν αἴτηση στήν Ἐπιτροπή.

2. Ἡ Ἐπιτροπή, ἂν κάνει τήν αἴτηση ἀποδεκτή, ἀπό τήν στιγμή πού κατέχει ὅλα τά στοιχεῖα τῆς ὑποθέσεως καί μέ τήν ἐπιφύλαξη ὅτι καμία διαδικασία δέν ἔχει κινηθεῖ κατά τῆς συμφωνίας, ἀποφάσεως ἢ ἐναρμονισμένης πρακτικῆς κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 10, δημοσιεύει στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων* ὅσο τό δυνατόν συντομότερα τό βασικό περιεχόμενο τῆς αἰτήσεως καί καλεῖ ὅλους τούς ἐνδιαφερομένους τρίτους νά ὑποβάλουν τίς παρατηρήσεις τους στήν Ἐπιτροπή ἐντός προθεσμίας 30 ἡμερῶν. Κατά τή δημοσίευση πρέπει νά λαμβάνεται ὑπόψη τό ἔννομο συμφέρον τῶν ἐπιχειρήσεων πρός διαφύλαξη τῶν ἐπιχειρηματικῶν τους ἀπορρήτων.

3. Ἂν ἡ Ἐπιτροπή δέν ἀνακοινώνει στίς ἐπιχειρήσεις πού ὑπέβαλαν τήν αἴτηση ἐντός προθεσμίας 90 ἡμερῶν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων* ὅτι ὑπάρχουν σοβαρές ἀμφιβολίες ὡς πρός τήν δυνατότητα ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5, ἡ συμφωνία, ἀπόφαση ἢ ἐναρμονισμένη πρακτική ὅπως περιγράφεται στήν αἴτηση θεωρεῖται ὅτι ἐξαιρεῖται ἀπό τήν ἀπαγόρευση τόσο γιά τό παρελθόν διάστημα ἐφαρμογῆς της ὅσο καί γιά διάστημα τριῶν κατ' ἀνώτατο ὅριο ἐτῶν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς αἰτήσεως στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

Ἂν ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώσει, μετά τή λήξη τῆς προθεσμίας τῶν 90 ἡμερῶν, ἀλλά πρό τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν ἐτῶν, ὅτι δέν πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5, ἐκδίδει ἀπόφαση περί ἐφαρμογῆς τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἄρθρου 2. Ἡ ἀπόφαση αὐτή δύναται νά ἔχει ἀναδρομική ἰσχύ, ἂν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔδωσαν ἀνακριβή στοιχεῖα ἢ ἂν κάνουν κατάχρηση τῆς ἐξαιρέσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2.

4. Ἂν ἐντός τῆς προθεσμίας τῶν 90 ἡμερῶν ἡ Ἐπιτροπή ἔχει ἀπευθύνει στίς ἐπιχειρήσεις πού ὑπέβαλαν αἴτηση τήν ἀνακοίνωση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 3 ἐδάφιο πρῶτο, ἐξετάζει ἂν πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 καί τοῦ ἄρθρου 5.

Ἂν διαπιστώσει ὅτι πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 καί τοῦ ἄρθρου 5, ἐκδίδει ἀπόφαση περί ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5. Ἡ ἀπόφαση ὁρίζει τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της.

Ἡ ἡμερομηνία αὐτή δύναται νά εἶναι προγενέστερη τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 13

Διάρκεια ἰσχύος καί ἀνάκληση τῶν ἀποφάσεων ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5

1. Ἡ ἀπόφαση ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5, πού λαμβάνεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 παράγραφος 4 ἤ τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 4 ἐδάφιο δεύτερο, πρέπει νά ὁρίζει τή χρονική περίοδο κατά τήν ὁποία ἐφαρμόζεται· ἡ περίοδος αὐτή δέν εἶναι, κατά γενικό κανόνα, κατώτερη τῶν ἕξι ἐτῶν. Ἡ ἀπόφαση δύναται νά συνοδεύεται ἀπό ὅρους καί ὑποχρεώσεις.

2. Ἡ ἀπόφαση δύναται νά ἀνανεώνεται ἄν οἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5 ἐξακολουθοῦν νά πληροῦνται.

3. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀνακαλέσει ἤ νά τροποποιήσει τήν ἀπόφασή της ἤ νά ἀπαγορεύει συγκεκριμένες ἐνέργειες στούς ἐνδιαφερομένους :

α) ἄν ἡ πραγματική κατάσταση μεταβάλλεται ὡς πρός ἕνα στοιχεῖο οὐσιώδους σημασίας γιά τήν ἀπόφαση·

β) ἄν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παραβαίνουν ὑποχρέωση πού ἐπιβάλλει ἡ ἀπόφαση·

γ) ἄν ἡ ἀπόφαση βασίζεται σέ ἀνακριβή στοιχεῖα ἤ ἄν προεκλήθη διά δόλου· ἤ

δ) ἄν οἱ ἐνδιαφερόμενοι κάνουν κατάχρηση τῆς χορηγηθείσας μέ τήν ἀπόφαση ἀπαλλαγῆς ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2.

Στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται ὑπό β), γ) καί δ) ἀνωτέρω ἡ ἀνάκληση τῆς ἀποφάσεως δύναται νά ἔχει ἀναδρομική ἰσχύ.

Ἄρθρο 14

Ἀπόφαση ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 6

1. Οἱ συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2, γιά τίς ὁποῖες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐπιθυμοῦν νά ἐπικαλεσθοῦν τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6, πρέπει νά κοινοποιηθοῦν στήν Ἐπιτροπή.

2. Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 6 ἰσχύει μόνο ἀπό τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεώς της. Πρέπει νά ὁρίζει γιά ποιά χρονική περίοδο ἐφαρμόζεται. Ἡ ἰσχύς της δέν δύναται νά ὑπερβαίνει τά τρία ἔτη ἀπό τῆς διαπιστώσεως τῆς κρίσεως ἀπό τό Συμβούλιο σύμφωνα μέ τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 6 παράγραφος 2.

3. Ἡ ἀπόφαση δύναται νά ἀνανεώνεται ἀπό τήν Ἐπιτροπή ἄν τό Συμβούλιο διαπιστώσει ἐκ νέου τήν κατάσταση κρίσεως σύμφωνα μέ τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 6 παράγραφος 2 καί ἄν οἱ λοιπές προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 6 ἐξακολουθοῦν νά πληροῦνται.

4. Ἡ ἀπόφαση δύναται νά ἐπιβάλλει ὅρους καί ὑποχρεώσεις.

5. Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς παύει νά ἰσχύει τό ἀργότερο ἕξι μῆνες μετά τήν ἐφαρμογή τῶν μέτρων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 6 παράγραφος 1.

6. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 3 ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένω.

Ἄρθρο 15

Ἁρμοδιότητες

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἐλέγχου τῆς ἀποφάσεως ἀπό τό Δικαστήριο ἡ Ἐπιτροπή ἔχει ἀποκλειστική ἁρμοδιότητα :

— νά ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2·

— νά ἐκδίδει ἀποφάσεις κατ' ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 5 καί 6.

Οἱ ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν παραμένουν ἁρμόδιες γιά νά ἀποφασίζουν ἄν πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 ἤ τοῦ ἄρθρου 8 μέχρις ὅτου ἡ Ἐπιτροπή κινήσει διαδικασία γιά τήν ἔκδοση ἀποφάσεως ἐπί τῆς σχετικῆς ὑποθέσεως ἤ ἀπευθύνει τήν ἀνακοίνωση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 12 παράγραφος 3 ἐδάφιο πρῶτο.

Ἄρθρο 16

Σχέσεις μέ τίς ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν

1. Ἡ Ἐπιτροπή διευθύνει τίς διαδικασίες πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό σέ στενή συνεχή ἐπαφή μέ τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἁρμοδιότητα νά διατυπώνουν κάθε εἴδους παρατηρήσεις σχετικά μέ τίς διαδικασίες αὐτές.

2. Ἡ Ἐπιτροπή διαβιβάζει ἀμελλητί στίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν ἀντίγραφο τῶν καταγγελιῶν καί τῶν αἰτήσεων, καθώς καί τά σπουδαιότερα ἔγγραφα τά ὁποῖα τῆς ἀπευθύνονται ἤ πού ἀπευθύνει στό πλαίσιο αὐτῶν τῶν διαδικασιῶν.

3. Μία Συμβουλευτική Ἐπιτροπή ἐπί Συμπράξεων καί Δεσποζουσῶν Θέσεων στόν Τομέα τῶν Μεταφορῶν ἐκφέρει γνώμη πρό τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἡ ὁποία ἐκδίδεται κατά τήν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 10 καθώς καί πρό τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως πού ἐκδίδει κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 3 ἐδάφιο δεύτερο καί παράγραφος 4 ἐδάφιο δεύτερο καί τοῦ ἄρθρου 14 παράγραφοι 2 καί 3. Ἡ γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ζητεῖται ὁμοίως πρό τῆς ἐκδόσεως τῶν διατάξεων ἐφαρμογῆς πού προβλέπονται στό ἄρθρο 29.

4. Ἡ Συμβουλευτική Ἐπιτροπή ἀποτελεῖται ἀπό ὑπαλλήλους ἁρμοδίους γιά τόν τομέα τῶν μεταφορῶν καί γιά θέματα συμπράξεων καί δεσποζουσῶν θέσεων. Κάθε Κράτος μέλος ὁρίζει δύο ὑπαλλήλους πού τό ἐκπροσωποῦν καί οἱ ὁποῖοι δύνανται νά ἀντικατασταθοῦν σέ περίπτωση κωλύματος ἀπό ἄλλον ὑπάλληλο.

5. Οἱ διαβουλεύσεις λαμβάνουν χώρα κατά τή διάρκεια κοινῆς συνεδριάσεως κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καί τό ἐνωρίτερο 14 ἡμέρες μετά τήν ἀποστολή τῆς προσκλήσεως. Στήν πρόσκληση ἐπισυνάπτονται συνοπτική ἔκθεση τῆς ὑποθέσεως, στήν ὁποία ἀναφέρονται τά σημαντικότερα στοιχεῖα, καθώς καί προσχέδιο ἀποφάσεως γιά κάθε ὑπό ἐξέταση περίπτωση.

6. Ἡ Συμβουλευτική Ἐπιτροπή δύναται νά ἐκφέρει γνώμη ἀκόμη καί ἐν ἀπουσία μελῶν της ἤ ἐκπροσώπων τους. Τό ἀποτέλεσμα τῶν διαβουλεύσεων καταχωρεῖται στά πρακτικά πού ἐπισυνάπτονται στό σχέδιο ἀποφάσεως καί δέν δίδεται στή δημοσιότητα.

Ἄρθρο 17

Ἐξέταση ἀπό τό Συμβούλιο θεμάτων ἀρχῆς πού ἀφοροῦν τήν κοινή πολιτική τῶν μεταφορῶν καί συνδέονται μέ συγκεκριμένες περιπτώσεις

1. Ἡ Ἐπιτροπή ἐκδίδει ἀπόφαση γιά τήν ὁποία εἶναι ὑποχρεωτικές οἱ διαβουλεύσεις πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 16 μόνο μετά τήν πάροδο προθεσμίας 20 ἡμερῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία πού διετύπωσε γνώμη ἡ Συμβουλευτική Ἐπιτροπή.

2. Πρό τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 κάθε Κράτος μέλος δύναται νά ζητήσει τή σύγκληση τοῦ Συμβουλίου γιά νά ἐξετάσει μαζί μέ τήν Ἐπιτροπή θέματα ἀρχῆς πού ἀφοροῦν τήν κοινή πολιτική τῶν μεταφορῶν, τά ὁποῖα θεωρεῖ ὅτι συνδέονται μέ τή συγκεκριμένη περίπτωση ἡ ὁποία θά ἀποτελέσει τό ἀντικείμενο τῆς ἀποφάσεως.

Τό Συμβούλιο συνέρχεται ἐντός 30 ἡμερῶν ἀπό τῆς ἡμερομηνίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους γιά τήν ἐξέταση ἀποκλειστικῶς αὐτῶν τῶν θεμάτων ἀρχῆς.

Ἡ Ἐπιτροπή ἐκδίδει τήν ἀπόφασή της μόνο μετά τή σύνοδο τοῦ Συμβουλίου.

3. Τό Συμβούλιο δύναται ἐπιπλέον ἀνά πάσα στιγμή, μετά ἀπό αἴτηση Κράτους μέλους ἤ τῆς Ἐπιτροπῆς, νά ἐξετάσει θέματα γενικοῦ χαρακτῆρος πού προκύπτουν ἀπό τήν ἐφαρμογή τῆς πολιτικῆς τοῦ ἀνταγωνισμοῦ στόν τομέα τῶν μεταφορῶν.

4. Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις ὅπου τό Συμβούλιο καλεῖται νά συνέλθει γιά νά ἐξετάσει θέματα ἀρχῆς, κατ' ἐφαρμογή τῆς παραγράφου 2, ἤ θέματα γενικοῦ χαρακτῆρος κατ' ἐφαρμογή τῆς παραγράφου 3, ἡ Ἐπιτροπή, στό πλαίσιο τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, λαμβάνει ὑπόψη της τίς κατευθύνσεις πού ἐδόθησαν ἀπό τό Συμβούλιο.

Ἄρθρο 18

Ἔρευνες κατά τομεῖς μεταφορῶν

1. Ἄν ἀπό τήν ἐξέλιξη τῶν μεταφορῶν, τίς διακυμάνσεις, τήν ἀκαμψία τῶν τιμῶν μεταφορᾶς ἤ ἄλλες περιστάσεις προκύπτει ὅτι ὁ ἀνταγωνισμός στόν τομέα τῶν μεταφορῶν στό ἐσωτερικό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς περιορίζεται ἤ νοθεύεται σέ μία συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, ἤ σέ μία ἤ περισσότερες σχέσεις μεταφορᾶς γιά τίς μεταφορές ἐπιβατῶν ἤ ἐμπορευμάτων μιᾶς ἤ περισσοτέρων συγκεκριμένων κατηγοριῶν, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀποφασίσει τή διεξαγωγή γενικῆς ἔρευνας σ' αὐτό τόν τομέα καί, στό πλαίσιο αὐτῆς τῆς ἔρευνας, νά ζητήσει ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις μεταφορῶν τοῦ ἐν λόγω τομέα τίς πληροφορίες καί τά στοιχεῖα τεκμηριώσεως πού εἶναι ἀπαραίτητα γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἀρχῶν πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 2 ἕως 8.

2. Ὅταν ἡ Ἐπιτροπή διεξάγει τίς ἔρευνες πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1, ζητᾶ ὁμοίως ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις καί τούς ὁμίλους ἐπιχειρήσεων ἀπό τό μέγεθος τῶν ὁποίων συνάγεται ὅτι κατέχουν δεσπόζουσα θέση στήν κοινή ἀγορά ἤ σ' ἕνα σημαντικό τμῆμα της, νά δηλώσουν τά στοιχεῖα τά σχετικά μέ τή δομή τους καί τή συμπεριφορά τους, τά ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιά νά ἐκτιμηθεῖ ἡ κατάσταση τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν σέ σχέση μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 παράγραφος 2 ἕως 6 καί τῶν ἄρθρων 17, 19, 20 καί 21 ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένω.

Ἄρθρο 19

Αἴτηση πληροφοριῶν

1. Κατά τήν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων πού τῆς ἀνατίθενται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά συγκεντρώνει δλες τίς ἀναγκαῖες πληροφορίες ἀπό τίς κυβερνήσεις καί τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν καθώς καί ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων.

2. Ὅταν ἡ Ἐπιτροπή ἀπευθύνει αἴτηση παροχῆς πληροφοριῶν πρός μία ἐπιχείρηση ἤ ἕνωση ἐπιχειρήσεων, διαβιβάζει συγχρόνως ἀντίγραφο αὐτῆς τῆς αἰτήσεως στήν ἁρμόδια ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως ἤ ἑνώσεως ἐπιχειρήσεων.

3. Στήν αἴτηση της ἡ Ἐπιτροπή ἀναφέρει τή νομική βάση καί τό σκοπό τῆς αἰτήσεώς της, καθώς καί τίς κυρώσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 22 παράγραφος 1 περίπτωση β) σέ περίπτωση παροχῆς ἀνακριβῶν πληροφοριῶν.

4. Τίς αἰτούμενες πληροφορίες ὑποχρεοῦνται νά παράσχουν οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν ἐπιχειρήσεων ἤ οἱ ἐκπρόσωποί τους καί, στήν περίπτωση νομικῶν προσώπων, ἑταιριῶν ἤ ἑνώσεων χωρίς νομική προσωπικότητα, τά πρόσωπα τά ὁποῖα τίς ἐκπροσωποῦν σύμφωνα μέ τό νόμο ἤ τό καταστατικό.

5. Ἄν μία ἐπιχείρηση ἤ ἕνωση ἐπιχειρήσεων δέν παρέχει τίς αἰτούμενες πληροφορίες ἐντός τῆς ταχθείσης ἀπό τήν Ἐπιτροπή προθεσμίας, ἤ τίς παρέχει ἐλλιπεῖς, ἡ Ἐπιτροπή τίς ζητεῖ μέ σχετική ἀπόφαση. Ἡ ἀπόφαση καθορίζει ἀκριβῶς τίς αἰτούμενες πληροφορίες, ὁρίζει εὔλογη προθεσμία ἐντός τῆς ὁποίας οἱ πληροφορίες πρέπει νά παρασχεθοῦν καί ἀναφέρει τίς κυρώσεις οἱ ὁποῖες προβλέπονται στό ἄρθρο 22 παράγραφος 1 περίπτωση β) καί στό ἄρθρο 23 παράγραφος 1 περίπτωση γ) καθώς καί τό δικαίωμα προσφυγῆς στό Δικαστήριο κατά τῆς ἀποφάσεως.

6. Ἡ Ἐπιτροπή κοινοποιεῖ συγχρόνως ἀντίγραφο τῆς ἀποφάσεώς της στήν ἁρμόδια ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς ἐπιχειρήσεως ἤ τῆς ἑνώσεως ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρο 20

Ἔλεγχος ἀπό τίς ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν

1. Κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν διεξάγουν τούς ἐλέγχους τούς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπή κρίνει ἐνδεδειγμένους σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 21 παράγραφος 1, καί τούς ὁποίους διατάσσει μέ σχετική ἀπόφαση κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 21 παράγραφος 3. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τῶν Κρατῶν μελῶν οἱ ἐπιφορτισμένοι μέ τήν διεξαγωγή ἐλέγχου ἀσκοῦν τά καθήκοντά τους ἐπιδεικνύοντας τήν ἔγγραφη ἐντολή ἐλέγχου τῆς ἁρμόδιας ἀρχῆς τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ ὁ ἔλεγχος. Στήν ἐντολή ἐλέγχου ὁρίζεται τό ἀντικείμενο καί ὁ σκοπός τοῦ ἐλέγχου.

2. Ὑπάλληλοι τῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται, κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἤ τῆς ἁρμόδιας ἀρχῆς τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ ὁ ἔλεγχος, νά συνδράμουν τούς ὑπαλλήλους τῆς ἀρχῆς αὐτῆς κατά τήν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων τους.

Ἄρθρο 21

Ἐλεγκτικές ἐξουσίες τῆς Ἐπιτροπῆς

1. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται κατά τήν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων πού τῆς ἀνατίθενται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό νά διεξάγει ὅλους τούς ἀπαραίτητους ἐλέγχους στίς ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων.

Γιά τό σκοπό αὐτόν τά ἐντεταλμένα ἀπό τήν Ἐπιτροπή μέλη τοῦ προσωπικοῦ ἔχουν τήν ἐξουσία :

α) νά ἐλέγχουν τά βιβλία καί ἄλλα ἐπαγγελματικά ἔγγραφα·

β) νά λαμβάνουν ἀντίγραφα ἤ ἀποσπάσματα τῶν βιβλίων καί ἐπαγγελματικῶν ἐγγράφων·

γ) νά ζητοῦν ἐπί τόπου προφορικές διευκρινήσεις·

δ) νά εἰσέρχονται σέ ὅλους τούς χώρους, γήπεδα καί μεταφορικά μέσα τῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Οἱ ἐντεταλμένοι ἀπό τήν Ἐπιτροπή γιά τόν ἔλεγχο ὑπάλληλοι ἀσκοῦν τήν ἐξουσία τους ἐπιδεικνύοντας ἔγγραφη ἐντολή ἐλέγχου, στήν ὁποία ὁρίζεται τό ἀντικείμενο καί ὁ σκοπός τοῦ ἐλέγχου καθώς καί οἱ κυρώσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 22 παράγραφος 1 περίπτωση γ), σέ περίπτωση πού τά βιβλία ἤ ἄλλα αἰτηθέντα ἐπαγγελματικά ἔγγραφα ἐπιδειχθοῦν κατά τρόπον ἐλλιπή. Ἡ Ἐπιτροπή γνωστοποιεῖ, σέ εὔλογο χρόνο πρό τοῦ ἐλέγχου, στήν ἁρμόδια ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου θά διενεργηθεῖ ὁ ἔλεγχος τήν ἐντολή ἐλέγχου καί τήν ταυτότητα τῶν ἐντεταλμένων ὑπαλλήλων της.

3. Οἱ ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων ὑποχρεοῦνται νά δεχθοῦν τούς ἐλέγχους τούς ὁποίους διέταξε μέ ἀπόφαση της ἡ Ἐπιτροπή. Ἡ ἀπόφαση ἀναφέρει τό ἀντικείμε-

νο καί τό σκοπό τοῦ ἐλέγχου, ὁρίζει τό χρόνο ἐνάρξεως τοῦ ἐλέγχου καί ἀναφέρει τίς κυρώσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 22 παράγραφος 1 περίπτωση γ) καί στό ἄρθρο 23 παράγραφος 1 περίπτωση δ) καθώς καί τό δικαίωμα προσφυγῆς στό Δικαστήριο κατά τῆς ἀποφάσεως.

4. Ἡ Ἐπιτροπή ἐκδίδει τίς ἀποφάσεις οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στήν παράγραφο 3 ἀφοῦ προηγουμένως συμβουλευθεῖ τήν ἁρμόδια ἀρχή τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου πρέπει νά διενεργηθεῖ ἔλεγχος.

5. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἁρμόδιας ἀρχῆς τοῦ Κράτους μέλους στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου πρόκειται νά διενεργηθεῖ ὁ ἔλεγχος δύνανται, κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἤ τῆς Ἐπιτροπῆς, νά παράσχουν τή συνδρομή τους στά μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς κατά τήν ἐκπλήρωση τοῦ ἔργου τους.

6. Ὅταν μία ἐπιχείρηση ἀντιτίθεται στή διενέργεια ἐλέγχου ὁ ὁποῖος διετάχθη δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος παρέχει στούς ἐντεταλμένους ἀπό τήν Ἐπιτροπή ὑπαλλήλους τήν ἀπαραίτητη συνδρομή γιά νά δυνηθοῦν νά διενεργήσουν τόν ἔλεγχο. Πρός τό σκοπό αὐτόν τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά ἀπαραίτητα μέτρα πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1970 καί κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 22

Πρόστιμα

1. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται μέ ἀπόφαση της νά ἐπιβάλλει στίς ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων πρόστιμα ὕψους ἑκατό μέχρι καί πέντε χιλιάδων λογιστικῶν μονάδων, ὅταν ἐκ προθέσεως ἤ ἐξ ἀμελείας :

α) παρέχουν ἀνακριβή ἤ πλαστά στοιχεῖα κατά τήν ὑποβολή αἰτήσεως σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12 ἤ κοινοποιήσεως σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 14·

β) παρέχουν ἀνακριβεῖς πληροφορίες σέ ἀπάντηση αἰτήσεως πού ἐγένετο σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 18 ἤ τό ἄρθρο 19 παράγραφοι 3 ἤ 5 ἤ δέν παρέχουν πληροφορίες ἐντός τῆς καθορισθείσας μέ ἀπόφαση, κατά τό ἄρθρο 19 παράγραφος 5, προθεσμίας·

γ) ἐπιδεικνύουν κατά τρόπο ἐλλιπή κατά τή διενέργεια τοῦ ἐλέγχου κατά τό ἄρθρο 20 ἤ 21 τά βιβλία ἤ ἄλλα αἰτηθέντα ἐπαγγελματικά ἔγγραφα, ἤ δέν δέχονται νά ὑποβληθοῦν σέ ἔλεγχο διατεταγμένο μέ ἀπόφαση πού ἔχει ληφθεῖ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 21 παράγραφος 3.

2. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται μέ ἀπόφαση νά ἐπιβάλλει στίς ἐπιχειρήσεις ἤ ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων πρόστιμο ὕψους χιλίων λογιστικῶν μονάδων τό λιγώτερο καί ἑνός ἑκατομμυρίου λογιστικῶν μονάδων τό ἀνώτερο, μέ δυνατότητα νά ἀνέλθει τό ποσό αὐτό σέ δέκα τοῖς ἑκατό τοῦ ποσοῦ πού ἀντιστοιχεῖ στόν κύκλο ἐργασιῶν τῆς προηγουμένης ἑταιρικῆς χρήσεως κάθε μιᾶς ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις πού συμμετεῖχαν στήν παράβαση, ὅταν αὐτές ἐκ προθέσεως ἤ ἐξ ἀμελείας :

α) διαπράττουν παράβαση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 ἤ τοῦ ἄρθρου 8 ἤ δέν ἐκπληρώνουν τήν ὑποχρέωση πού τούς ἐπιβάλλεται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2·

β) παραβαίνουν ὑποχρέωση πού τούς ἐπιβάλλεται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 1 ἤ τοῦ ἄρθρου 14 παράγραφος 4.

Κατά τόν καθορισμό τοῦ ὕψους τοῦ προστίμου λαμβάνεται ὑπόψη ἐκτός τῆς σοβαρότητος τῆς παραβάσεως καί ἡ διάρκειά της.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 παράγραφοι 3 ἕως 6 καί τοῦ ἄρθρου 17 ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένω.

4. Οἱ ἀποφάσεις πού λαμβάνονται δυνάμει τῶν παραγράφων 1 καί 2 δέν ἔχουν ποινικό χαρακτήρα.

Ἄρθρο 23

Χρηματικές ποινές

1. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται μέ ἀπόφασή της νά ἐπιβάλλει στίς ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων χρηματικές ποινές ὕψους πενήντα μέχρι χιλίων λογιστικῶν μονάδων ἀνά ἡμέρα καθυστερήσεως ἀπό τήν ἡμερομηνία πού ὁρίζει στήν ἀπόφασή της, γιά νά τίς ὑποχρεώσει :

α) νά θέσουν τέρμα στήν παράβαση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 ἤ τοῦ ἄρθρου 8 τῆς ὁποίας διέταξε τήν παύση κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 11 ἤ νά συμμορφωθοῦν σέ ὑποχρέωση πού τούς ἐπιβάλλεται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2·

β) νά παύσουν κάθε ἀπαγορευμένη ἐνέργεια δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 3·

γ) νά παράσχουν μέ τρόπο πλήρη καί ἀκριβή κάθε πληροφορία πού ἔχει ζητήσει μέ ἀπόφασή της κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 19 παράγραφος 5·

δ) νά ὑποβληθοῦν σέ ἔλεγχο πού ἔχει διαταχθεῖ μέ ἀπόφαση πού ἐξέδωσε κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 21 παράγραφος 3.

2. Ὅταν οἱ ἐπιχειρήσεις ἤ ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων ἐκπληρώσουν τήν ὑποχρέωση γιά τήν παράλειψη τῆς ὁποίας τούς ὑπεβλήθη χρηματική ποινή, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά καθορίσει τό ὁριστικό ποσό αὐτῆς σέ ὕψος κατώτερο ἐκείνου τό ὁποῖο θά ἐπεβάλλετο μέ τήν ἀρχική ἀπόφαση.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 παράγραφος 3 ἕως 6 καί τοῦ ἄρθρου 17 ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένω.

Ἄρθρο 24

Ἔλεγχος τοῦ δικαστηρίου

Τό Δικαστήριο ἀποφαίνεται κατά πλήρη δικαιοδοσία κατά τό ἄρθρο 172 τῆς συνθήκης ἐπί τῶν προσφυγῶν πού ἀσκοῦνται ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς οἱ ὁποῖες ὁρίζουν πρόστιμο ἤ χρηματική ποινή. Τό Δικαστήριο δύναται νά ἄρει, νά μειώσει ἤ νά αὐξήσει τό πρόστιμο ἤ τή χρηματική ποινή πού ἐπεβλήθη.

Ἄρθρο 25

Λογιστική μονάδα

Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 22 ἕως 24 ἡ λογιστική μονάδα εἶναι ἡ προβλεπόμενη γιά τήν κατάρτιση τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητος δυνάμει τῶν ἄρθρων 207 καί 209 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 26

Ἀκρόαση τῶν ἐνδιαφερομένων καί τῶν τρίτων

1. Πρίν λάβει τίς ἀποφάσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 11, στό ἄρθρο 12 παράγραφος 3 ἐδάφιο δεύτερο καί παράγραφος 4, στό ἄρθρο 13 παράγραφος 3, στό ἄρθρο 14 παράγραφοι 2 καί 3 καί στά ἄρθρα 22 καί 23, ἡ Ἐπιτροπή παρέχει στίς ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων τήν εὐκαιρία νά καταστήσουν γνωστή τήν ἄποψή τους ἐπί τοῦ ἀντικειμένου τῶν κατηγοριῶν πού ἐλήφθησαν ὑπόψη ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

2. Κατά τό μέτρο πού ἡ Ἐπιτροπή ἤ οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν κρίνουν ἀναγκαῖο δύνανται ἐπίσης νά ἀκούσουν καί ἄλλα πρόσωπα φυσικά ἤ νομικά. Ἄν τά φυσικά ἤ νομικά πρόσωπα ὑποβάλλουν αἴτηση ἀκροάσεως, ἡ αἴτηση γίνεται δεκτή ἐφόσον πιθανολογεῖται εὔλογο συμφέρον.

3. Ὅταν ἡ Ἐπιτροπή προτίθεται νά ἐκδώσει ἀπόφαση περί ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5 ἤ τοῦ ἄρθρου 6, δημοσιεύει τό οὐσιῶδες περιεχόμενο τῆς σχετικῆς συμφωνίας, ἀποφάσεως ἤ πρακτικῆς καλώντας συγχρόνως τούς ἐνδιαφερομένους νά τῆς ὑποβάλλουν τίς παρατηρήσεις τους ἐντός τῆς προθεσμίας πού ὁρίζει καί πού δέν δύναται νά εἶναι μικρότερη ἀπό ἕνα μήνα. Ἡ δημοσίευση πρέπει νά λαμβάνει ὑπόψη τό ἔννομο συμφέρον τῶν ἐπιχειρήσεων πρός διαφύλαξη τῶν ἐπιχειρηματικῶν τους ἀπορρήτων.

Ἄρθρο 27

Ἐπαγγελματικό ἀπόρρητο

1. Οἱ πληροφορίες οἱ ὁποῖες συνελέγησαν κατ' ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 18, 19, 20 καί 21 δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν μόνο γιά τό σκοπό γιά τόν ὁποῖο ἐζητήθησαν.

2. Ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 26 καί 28, ἡ Ἐπιτροπή καί οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν καθώς καί οἱ ὑπάλληλοι καί τό λοιπό προσωπικό τους ὑποχρεοῦνται νά μήν κάνουν χρήση τῶν πληροφοριῶν τίς ὁποῖες, συνέλεξαν κατ' ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί οἱ ὁποῖες λόγω τῆς φύσεώς τους καλύπτονται ἀπό τό ἐπαγγελματικό ἀπόρρητο.

3. Οἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καί 2 δέν ἐμποδίζουν τή δημοσίευση γενικῶν πληροφοριῶν ἤ μελετῶν πού δέν περιέχουν ἀτομικά στοιχεῖα ἐπιχειρήσεων ἤ ἑνώσεων ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρο 28

Δημοσίευση τῶν ἀποφάσεων

1. Ἡ Ἐπιτροπή δημοσιεύει τίς ἀποφάσεις τίς ὁποῖες ἐκδίδει κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 11, τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 3 ἐδάφιο δεύτερο καί παράγραφος 4, τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 3 καί τοῦ ἄρθρου 14 παράγραφοι 2 καί 3.

2. Ἡ δημοσίευση περιλαμβάνει τά ὀνόματα τῶν μερῶν καί τά οὐσιώδη μέρη τῆς ἀποφάσεως, λαμβάνεται δέ κατ' αὐτήν ὑπόψη τό νόμιμο συμφέρον τῶν ἐπιχειρήσεων πρός διαφύλαξη τῶν ἐπιχειρηματικῶν τους ἀπορρήτων.

Ἄρθρο 29

Διατάξεις ἐφαρμογῆς

Ἡ Ἐπιτροπή ἔχει τήν ἐξουσία νά ἐκδίδει διατάξεις ἐφαρμογῆς πού ἀφοροῦν τή μορφή, τό περιεχόμενο καί ἄλλες λεπτομέρειες καταγγελιῶν πού προβλέπονται στό ἄρθρο 10, τῶν αἰτήσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 12, τῶν κοινοποιήσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 14 παράγραφος 1 καί τῶν ἀκροάσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 26 παράγραφοι 1 καί 2.

Ἄρθρο 30

Ἔναρξη ἰσχύος, ὑφιστάμενες περιοριστικές συμφωνίες

1. Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰουλίου 1968.

2. Κατά παρέκκλιση τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 8 ἀρχίζει νά ἰσχύει ἀπό τήν ἑπομένη

τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

3. Ἡ ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 2 ἐφαρμόζεται ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1969 στίς συμφωνίες, ἀποφάσεις καί ἐναρμονισμένες πρακτικές πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 καί πού ἴσχυαν κατά τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἤ πού ἔλαβαν χώρα στό διάστημα μεταξύ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος καί τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τοῦ κανονισμοῦ στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

4. Ἡ διάταξη τῆς παραγράφου 3 δέν δύναται νά ἀντιταχθεῖ σέ ἐπιχειρήσεις καί ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων πού θά διέκοπταν τήν ἐφαρμογή τῶν συμφωνιῶν, τῶν ἀποφάσεων ἤ τῶν ἐναρμονισμένων πρακτικῶν πρό τῆς ἡμέρας πού ἔπεται τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

Ἄρθρο 31

Ἀναθεώρηση τοῦ κανονισμοῦ

1. Τό Συμβούλιο μετά ἀπό συζητήσεις μέ τά τρίτα Κράτη πού ὑπέγραψαν τήν ἀναθεωρημένη σύμβαση γιά τή ναυσιπλοΐα στό Ρῆνο καί ἐντός προθεσμίας ἕξι μηνῶν ἀπό τή λήξη αὐτῶν τῶν συζητήσεων, μετά ἀπό πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς, θά προβεῖ στίς προσαρμογές τοῦ συνόλου τοῦ παρόντος κανονισμοῦ πού θά ἐφαίνοντο ἀναγκαῖες λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ὑποχρεώσεων πού ἀπορρέουν ἀπό τήν ἀναθεωρημένη σύμβαση γιά τή ναυσιπλοΐα στό Ρῆνο.

2. Ἡ Ἐπιτροπή διαβιβάζει στό Συμβούλιο πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1971 γενική ἔκθεση ἐπί τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1971 πρόταση κανονισμοῦ πού θά ἐπέφερε τίς ἀναγκαῖες τροποποιήσεις στόν παρόντα κανονισμό.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 19 Ἰουλίου 1968.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

O. L. SCALFARO